

Ponovni začetek

Ko se konec decembra končajo božična praznovanja, se moje misli pogosto obrnejo k prihajajočemu letu. Ko otroci nimajo šole in je naš dnevni ritem počasen, premišlujem o tem, kam me je pripeljalo lansko leto in kam upam, da me bo pripeljalo naslednje. Taka premišljevanja so včasih povezana z bolečino in obžalovanjem napak, ki sem jih storila. Vendar me pričakovanje začetka novega leta napolni z upanjem in pričakovanjem. Zdi se mi, da imam priložnost začeti na novo, ne glede na to, kaj se je zgodilo lansko leto. Moje pričakovanje novega začetka zbledi v primerjavi z občutkom upanja, ki so ga morali imeti Izraelci, ko jih je Kir, kralj Perzije, osvobodil, da se vrnejo v domovino v Judu po sedemdesetih dolgih letih ujetništva v Babilonu. Prejšnji kralj, Nebukadnezar, je odpeljal Izraelce iz njihove domovine. Gospod pa je spodbudil Kira, naj pošlje ujetnike domov v Jeruzalem, da obnovijo Božji tempelj (EZR 1,2–3). Kir jim je tudi vrnil zaklade, ki so bili vzeti iz templja. Njihovo življenje Božjega izvoljenega ljudstva v deželi, ki jim jo je določil Bog, se je začelo na novo po dolgem obdobju stisk v Babilonu kot posledici njihovega greha.

Ne glede na to, kaj je v naši preteklosti, nam Bog odpusti, ko priznamo svoje grehe, in nam da nov začetek. Kakšen velik razlog upanja!

KIRSTEN HOLMBERG

● *Gospod, hvala ti za tvojo milost in odpuščanje in nove začetke. V prihodnjih dneh želim hoditi bliže tebi. Kaj lahko storiš, da se to leto približaš Bogu? Zaupaj nam na [Facebook.com/ourdailybread](https://www.facebook.com/ourdailybread).*

BERILO:

Ezr 1,1–11

Tedaj so vstali ... vsi, v katerih je Bog obudil njih duha, da pojdejo in pozidajo GOSPODOVO hišo, ki je v Jeruzalemu.

Ezr 1,5

Božja milost nam daje nov začetek.

Vztrajnost

Ko sem šel mimo zunanjega zidu stavbe s pisarnami, kjer delam, sem osupnil, ko sem zagledal čudovito rožo, ki je rasla iz razpoke v tlakovcih. Kljub slabim okoliščinam je rastlina našla trdna tla, se zakoreninila v suhi razpoki in uspevala. Kasneje sem opazil, da je čez dan nanjo kapljala voda iz klimatske naprave, ki je bila nameščena točno nad njo. Čeprav je bilo njeno okolje sovražno, je rastlina dobila potrebno pomoč od vode nad njo.

Rast v krščanskem življenju je včasih težka, toda ko vztrajamo s Kristusom, postanejo ovire premagljive. Mogoče so nam okoliščine nenaklonjene in se nam zdi, da nas malodušje ovira. Toda če vztrajamo v svojem odnosu z Gospodom, lahko uspevamo kot tista osamljena rastlina. To je bila izkušnja apostola Pavla. Kljub hudim stiskam in težavam, s katerimi se je srečeval (2 KOR 11,23–27), ni odnehal. »... se trudim, da bi to osvojil, ker je tudi mene osvojil Kristus Jezus ...«, je napisal, »ter tečem proti cilju po nagrado« (FLP 3,12.14).

Pavel je spoznal, da vse zmore v Gospodu, ki mu daje moč (4,13), in prav tako lahko mi, ko vztrajamo s pomočjo tistega, ki nas krepi.

LAWRENCE DARMANI

● *To je dan, ki si ga naredil ti, Oče. Hvala, da boš blizu mene v vsem, s čimer se bom srečal danes.*

Bog daje moč, ki jo potrebujemo, da vztrajamo in rastemo.

BERILO:
Flp 3,7–14

**Tečem proti cilju
po nagrado ...** Flp 3,14

Dih jemajoča slava

Eden izmed užitkov potovanja po Evropi je obiskovanje velikih katedral, s katerimi je posejana pokrajina. Od lepote jemljejo dih, ko se vzdigujejo proti nebesom. Arhitektura, umetnost in simbolizem, ki jih najdemo v teh čudovitih stavbah, predstavljajo očarljivo izkušnjo sijaja in veličastva.

Ko sem premišljeval o dejstvu, da so bile te stavbe zgrajene, da bi odražale Božje veličastvo in njegov vsepresegajoči sijaj, sem se spraševal, kako bi lahko v svojem srcu in umu sploh zajeli podoben občutek Božjega veličastva in se spominjali njegove veličine.

Eden izmed načinov, da to storimo, je, da pogledamo prek človeških velikih, kraljevskih stavb in razmišljamo o veličini tega, kar je ustvaril sam Bog. Pogledajte v nočno zvezdnato nebo in pomislite na Božjo moč, ko je spregovoril in je nastalo vesolje. Primito novorojenčka v roke in se zahvalite Bogu za čudež življenja. Pogledajte zasnežene gore na Aljaski ali veličasten Atlantski ocean, v katerem mrgolijo milijoni od Boga ustvarjenih bitij, in si predstavljajte moč, zaradi katere ta ekosistem deluje.

Človek ne ravna napačno, ko sega po nebu s stavbami, katerih namen je, da nas usmerijo k Bogu. Toda naše največje občudovanje bi morali prihraniti za samega Boga, ko mu pravimo: »Tvoji, o GOSPOD, so veličina, moč, čast, sijaj in veličastvo« (1 KRN 29,11).

DAVE BRANON

● *Gospod, s svojo veličino nam jemlješ dih. Hvala, da nas spominjaš na svoje veličastje v svojem svetu in v svoji besedi.*

Samo Bog je vreden našega čaščenja.

BERILO:

1 Krn 29,10–13

**Tvoji, o GOSPOD,
so veličina, moč,
čast, sijaj in
veličastvo.** 1 Krn 29,11

Kaj pravijo strokovnjaki?

Kolumnist pri *Boston Globe* Jeff Jacoby piše o »nevarni sposobnosti strokovnjakov, da razumejo nekaj brezupno, katastrofalno narobe.« Hiter pogled v nedavno zgodovino pokaže, da ima prav. Veliki izumitelj Thomas Edison, na primer, je nekoč rekel, da ne bodo govoreči filmi nikoli nadomestili nemih filmov. Henry Ford pa je leta 1928 rekel: »Ljudje postajajo preveč inteligentni, da bi imeli še eno vojno.« Neštete druge napovedi »strokovnjakov« so močno zgrešile bistvo. Nadarjenost ima očitno svoje omejitve.

Samo ena oseba je popolnoma zanesljiva in ima močne besede za nekatere tako imenovane strokovnjake. Verski voditelji v Jezusovem času so trdili, da imajo resnico. Ti učenjaki in teologi so mislili, da vedo, kakšen bo Mesija, ko pride.

Jezus jih je opozoril: »Preiskujete Pisma, ker mislite, da imate v njih večno življenje.« Potem je poudaril, kako so zgrešili bistvo. »A prav ta pričujejo o meni. Toda vi nočete priti k meni, da bi imeli življenje« (JN 5,39–40).

Ko se začneja novo leto, slišimo najrazličnejše napovedi – od strašnih do divje optimističnih. Mnogo jih je izrečenih z veliko mero samozavesti in moči. Ne vznemirjajte se. Še naprej zaupajte v tistega, ki je v samem osrčju Svetega pisma. Trdno drži nas in našo prihodnost.

TIM GUSTAFSON

● *Oče, kadarkoli smo vznemirjeni, nam pomagaj, da te bomo iskali. Prihajajoče leto in vse, kar bo v njem, predajamo tebi.*

Poznavanje prihodnosti je negotovo; poznavanje tistega, ki drži prihodnost v svojih rokah, je gotovo.

BERILO:

Jn 5,31–40

... a prav ta [Pisma] pričujejo o meni. Toda vi nočete priti k meni, da bi imeli življenje. Jn 5,39–40

Tak kot moj Oče

Očetovi prašni kavbojski škornji ležijo na tleh moje pisarne in me vsak dan spominjajo, kakšen človek je bil. Med drugim je redil in treniral konje za ločevanje živine – konje športnike, ki se premikajo kot živo srebro. Zelo rad sem ga opazoval pri delu in se čudil, da je lahko ostal v sedlu.

Kot odraščajoči deček sem si želel biti tak kot on. Zdaj sem star čez osemdeset let in njegovi škornji so še vedno preveliki zame.

Moj oče je zdaj v nebesih, jaz pa imam drugega Očeta, ki ga lahko posnemam. Želim biti točno tak kot on – napolnjen z njegovo dobroto, dišeč po njegovi ljubezni. Nisem še tam in v tem življenju nikoli ne bom; njegovi škornji so veliko preveliki zame.

Apostol Peter pa je rekel tole: »Bog vse milosti, ki vas je po Kristusu Jezusu poklical v svojo večno slavo, vas bo ... sam izpopolnil, utrdil, okrepil in postavil na temelj« (1 Pt 5,10). On ima modrost in moč [oblast], da to stori, veste (V. 11).

Naše pomanjkanje podobnosti našemu nebeškemu Očetu ne bo trajalo večno. Bog nas je poklical, naj delimo lepoto njegovega značaja. V tem življenju ga slabo odražamo, v nebesih pa ne bo več naših grehov in bridkosti in lepše ga bomo odražali! To je »resnična Božja milost« (V. 12).

DAVID ROPER

● *Oče Bog, želimo ti biti povsem podobni. Pomagaj nam, da ti bomo vsak dan bolj podobni!*

Po križu so kristjani popolni v Božjih očeh.

Dar modrih

Mlad poročen par je imel več ljubezni kot denarja. Ko se je bližal božič, se je vsak trudil, da bi našel darilo, ki bi pokazalo, kako ljubi drugega. Nazadnje je na večer pred božičem Della prodala svoje do kolen dolge lase, da bi kupila Jimu platinasto verižico za uro, ki jo je podedoval od očeta in deda. Jim pa je prodal uro, da bi kupil set dragih glavničkov za Deline lase.

Avtor O. Henry je poimenoval zgodbo tega para [*Dar modrih*]. Njegova zgodba pravi, da čeprav sta njuni darili postali neuporabni in sta bila morda na božično jutro videti nespametna, ju je njuna ljubezen naredila najmodrejša izmed tistih, ki podarjajo darila.

Modri iz zgodbe o prvem božiču so bili morda za nekatere tudi videti nespametni, ko so prišli v Betlehem z darovi: zlatom, kadilom in miro (Mt 2,11). Niso bili Judje. Bili so zunanji, pogani, ki se niso zavedali, kako bodo zmotili mir v Jeruzalemu, ko bodo spraševali po novorojenem kralju Judov (v. 2).

Tako kot pri Jimu in Delli se načrti modrih niso izšli tako, kot so pričakovali. Vendar so dali, česar denar ne more kupiti. Prišli so z darili, potem pa so se priklonili in počastili tistega, ki bo nazadnje daroval največjo izmed vseh ljubečih žrtev zanj – in za nas. 🙏

MART DEHAAN

● *Oče v nebesih, prosimo, pomagaj nam v tem obdobju, da bi se naučili, kaj pomeni dati nekaj, česar denar ne more kupiti.*

Božji dar milosti je neprecenljiv.

BERILO:
Mt 2,1–12

Videli smo namreč, da je vzšla njegova zvezda, in smo se mu prišli poklonit.

Mt 2,2

Eno ime

Kleopatra, Galileo, Shakespeare, Elvis, Pelé. Vsi so tako znani, da potrebujejo le eno ime, da bi jih spoznali. V zgodovino so postali zapisani zaradi tega, kdo so bili in kaj so storili. Vendar obstaja še eno ime, ki je visoko nad temi in vsemi drugimi imeni!

Preden se je Božji Sin rodil na ta svet, je angel rekel Mariji in Jožefu, naj ga imenujeta *Jezus*, »kajti on bo svoje ljudstvo odrešil grehov« (MT 1,21) in »se bo imenoval Sin Najvišjega« (LK 1,32). Jezus ni prišel kot slavna oseba, ampak kot služabnik, ki se je ponižal in umrl na križu, da bi bilo vsakomur, ki ga sprejme, odpuščeno in bi bil osvobojen moči greha.

Apostol Pavel je napisal: »Zato ga je Bog povzdignil nad vse in mu podaril ime, ki je nad vsakim imenom, da se v Jezusovem imenu pripogne vsako koleno bitij v nebesih, na zemlji in pod zemljo in da vsak jezik izpove, da je Jezus Kristus Gospod, v slavo Boga Očeta« (FLP 2,9–11).

V trenutkih največjega veselja in najgloblje potrebe se oklepamo imena *Jezus*. Nikoli nas ne bo zapustil in njegova ljubezen ne bo nikoli minila. 🙏

DAVID MCCASLAND

● *Jezus, ti si ime nad vsemi imeni, naš Odrešenik in Gospod. Slavimo te, ko praznujemo tvojo prisotnost in moč v svojem življenju.*

Jezus Kristus sploh ni cenjen, dokler ni cenjen nad vse. Avguštin

BERILO:
Flp 2,5–11

... da se v Jezusovem imenu pripogne vsako koleno bitij v nebesih, na zemlji in pod zemljo. Flp 2,10

Brisalec dolgov

Zmežikanjem sem skušala ustaviti solze, ko sem pregledovala račun za zdravstvene storitve. Zaradi moževne veliko manjše plače po daljšem obdobju brezposelnosti bi morala celo polovico stroškov plačevati več let v manjših mesečnih obrokih. Molila sem, preden sem poklicala zdravnika, da bi mu razložila najino situacijo in prosila za načrt plačevanja.

Potem ko sem bila nekaj trenutkov na čakanju, me je receptorka obvestila, da je zdravnik izbrisal najine stroške.

Zahlipala sem zahvalo. Velikodušno darilo me je preplavilo s hvaležnostjo. Ko sem odložila slušalko, sem slavila Boga. Odločila sem se, da spravim račun, ne kot spomin, koliko sem dolgovala, ampak kot opomnik, kaj je storil Bog. Odločitev mojega zdravnika, da izbriše moj dolg, me je spomnila na Božjo odločitev, da mi odpusti nepremostljivi dolg mojih grehov. Sveto pismo nam zagotavlja, da je Bog »usmiljen in milostljiv« in »bogat v dobroti [ljubezni] (Ps 103,8). »Z nami ne ravna po naših grehih« (V. 10). Oddaljuje naše grehe od nas, »kakor je vzhod oddaljen od zahoda« (V. 12), ko se pokesamo in sprejmemo Jezusa za svojega Odrešenika. Njegova žrtev izbriše dolg, ki smo ga nekoč dolgovali. V celoti.

Ko nam je odpuščeno, nas ne določa niti omejuje naš pretekli dolg. Kot odziv na Gospodovo ekstravagantno darilo lahko priznamo vse, kar je storil. Ko mu izkažemo predano čaščenje in hvaležno naklonjenost, lahko živimo zanj in ga oznanjamo drugim. 🙌

XOCHITL DIXON

- *Hvala ti, da v celoti izbrišeš naš dolg, ko začnemo verovati vate, Gospod.*

Naš največji dolg, ki ga je povzročil greh, je izbrisal naš večji Bog.

BERILO:

Ps 103,1–12

Kakor je vzhod oddaljen od zahoda, oddaljuje od nas naša hudodelstva. Ps 103,12

Kamni spominjanja

Ko se zjutraj priključim na internet, mi Facebook včasih pokaže »spomine« – stvari, ki sem jih objavila na tisti dan v preteklih letih. Ti spomini, na primer slike z bratove poroke ali video moje hčerke, ki se igra z babico, me običajno pripravijo k nasmehu. Včasih pa imajo globlji čustveni učinek. Ko vidim objavo o obisku svaka med kemoterapijo ali sliko sponk na mamini glavi po operaciji možganov pred tremi leti, se spomnim Božje zveste prisotnosti v težkih okoliščinah. Ti spomini na Facebooku me spodbudijo k molitvi in hvaležnosti.

Vsi smo nagnjeni k temu, da pozabimo stvari, ki jih je Bog storil za nas. Potrebujemo opomnike. Ko je Jozue vodil Božje ljudstvo proti njihovemu novemu domu, so morali prečkati reko Jordan (JOZ 3,15–16). Bog je razdelil vode in njegovo ljudstvo je šlo čez po suhem (V. 17). Da bi ustvarili spomenik temu čudežu, so vzeli dvanajst kamnov iz srede struge in jih naložili drug na drugega na drugem bregu (4,3,6–7). Ko so drugi spraševali, kaj pomenijo ti kamni, jim je Božje ljudstvo povedalo zgodbo o tem, kaj je tisti dan storil Bog.

Fizični opomniki na Božjo zvestobo v preteklosti nas lahko spomnijo, naj mu zaupamo glede sedanjosti – in glede prihodnosti. 🌿

AMY PETERSON

● *Bog, hvala za tvojo zvestobo v vseh teh letih! Pomagaj mi, da ti bom zaupal glede sedanjosti in tudi glede prihodnosti. Kako lahko ustvarite fizične, vsakodnevne opomnike na Božjo zvestobo? Zaupajte nam v komentarjih na odb.org.*

BERILO:

Joz 3,14–4,7

Spominjajte se čudovitih del, ki jih je storil, njegovih znamenj in sodb njegovih ust. Ps 105,5

Gojenje služabniškega srca

Bil je dolg dan v službi. Ko pa sem prišel domov, je napočil čas, da začnem svojo »drugo« službo, da sem dober oče. Pozdravi žene in otrok so se kmalu spremenili v: »Oči, kaj je za večerjo?« »Oči, a mi lahko prineseš vodo?« »Oči, ali greva igrat nogomet?«

Želel sem samo sestiti. In čeprav je *del* mene želel biti dober oče, se nisem *počutil* tako, da bi služil potrebam svoje družine. Potem sem zagledal zahvalno čestitko, ki jo je prejela moja žena od nekoga iz cerkve. Prikazovala je skledo vode, brisačo in umazane sandale. Na dnu so bile napisane besede iz Lk 22,27: »Jaz pa sem sredi med vami kakor tisti, ki streže.«

Ta izjava o Jezusovem poslanstvu, da je služil tistim, ki jih je prišel iskat in rešiti (LK 19,10), je bila *točno* to, kar sem potreboval. Če je bil Jezus pripravljen opravljati najslabše delo za svoje učence, na primer drgniti nedvomno umazane noge svojih učencev (JN 13,1–17), sem lahko sinu prinesel vodo brez godrnjanja. V tistem trenutku sem bil opomnjen, da družinske prošnje, naj jim služim, niso samo *obveznost*, ampak *priložnost*, da jim odražam Jezusovo služabniško srce in njegovo ljubezen. Ko nas nekdo nekaj prosi, so to priložnosti, da postanemo bolj podobni tistemu, ki je služil svojim učencem, tako da je daroval svoje življenje za nas. 🌿

ADAM HOLZ

● *Gospod, včasih je težko služiti drugim v njihovih potrebah. Pomagaj nam, da postanemo bolj podobni tebi, da smo pripravljeni izražati tvojo ljubezen ob mnogih priložnostih, ki jih imamo, da bi vsak dan služili drugim okrog sebe. Naš vsakdanji kruh izraža dobrodoščilo piscu Adamu Holzu! Spoznajte Adama in vse naše pisce na odb.org/all-authors.*

Božja ljubezen do nas nam daje moč, da služimo drugim.

BERILO:

Lk 22,24–30

Jaz pa sem sredi med vami kakor tisti, ki streže. Lk 22,27

Kaj je notri?

Ali želiš videti, kaj je notri?« me je vprašala prijateljica. Ravno sem pohvalila njeno starinsko punčko iz cunj, ki jo je njena hčerka držala v svojih ročicah. Takoj sem bila radovedna, zato sem odgovorila, da si zelo želim videti, kaj je notri. Obrnila je punčko z obrazom navzdol in odprla skrivno zadrgo, prišito na njen hrbet. Iz telesa iz cunj je Emily nežno odstranila zaklad, punčko iz cunj, ki jo je imela in oboževala v letih svojega otroštva več kot dve desetletji prej. »Zunanja« punčka je bila samo lupina brez notranjosti, ki ji je dajala moč in obliko.

Pavel opisuje resnico o Jezusovem življenju, smrti in vstajenju kot zaklad, ki je skrit v krhki človeškosti Božjega ljudstva. Ta zaklad omogoča tistim, ki verujejo vanj, da vztrajajo v nepredstavljenih stiskah in nadaljujejo svoje služenje. Ko to delajo, njegova luč – njegovo življenje – močno sije skozi »razpoke« njihove človeškosti. Pavel nas spodbuja, naj ne »omagujemo« (2 KOR 4,16), ker nas krepi Bog, da opravljamo njegovo delo.

Tako kot »notranja« punčka nam zaklad evangelija daje namen in moč za naše življenje. Ko Božja moč sije skozi nas, vabi druge, da vprašajo: »Kaj je notri?« Takrat lahko odpremo svoje srce in odkrijemo obljubo odrešitve v Kristusu, ki daje življenje. 🌱

KIRSTEN HOLMBERG

● *Hvala ti, Gospod, da si me rešil. Prosim, naj tvoja luč svetlo sije skozi moje strto življenje, da bodo drugi privabljeni, da te tudi oni spoznajo.*

Evangelij resnice sije skozi strtost Božjega ljudstva.

BERILO:

2 Kor 4,7–18

Ta zaklad pa imamo v lončenih posodah, da bi bila ta presežnost moči Božja in ne iz nas.

2 Kor 4,7

Spadati

Lee je priden in zanesljiv bančni uslužbenec. Vendar se mu velikokrat zdi, da izstopa med sodelavci, ker živi svojo vero. To se kaže na praktične načine, na primer, da zapusti prostor med neprimernim pogovorom. Na svetopisemskem preučevanju je rekel svojim prijateljem: »Bojim se, da bom izgubil priložnost za napredovanje, ker ne spadam tja.«

Verujoči v času preroka Malahija so se srečevali s podobno težavo. Vrnili so se iz izgnanstva in tempelj je bil obnovljen, vendar so dvomili v Božji načrt za svojo prihodnost. Nekateri Izraelci so govorili: »Prazno je služiti Bogu! Kakšen je dobiček od tega, da izpolnjujemo njegove zapovedi ...? Zdaj blagrujemo predrzneže, tudi uspevajo tisti, ki delajo krivično: preizkušajo Boga – in ostajajo nekaznovani!« (MAL 3,14–15).

Kako smo lahko zvesti Bogu v kulturi, ki nam pravi, da bomo izgubili, če se ne prilagodimo? Zvesti v Malahijevem času so se na to težavo odzvali tako, da so se srečevali z enako mislečimi verujočimi in spodbujali drug drugega. Malahija nam pove to pomembno podrobnost: »GOSPOD pa je prisluhnil in slišal« (V. 16).

Bog opazi in skrbi za vse, ki se ga bojijo in ga spoštujejo. Ne kliče nas, »naj pripadamo«, ampak naj se mu vsak dan približujemo, ko spodbujamo drug drugega. Ostanimo zvesti!

POH FANG CHIA

● *Gospod, pomagaj nam, da bomo spodbujali drug drugega, da ostanemo zvesti tebi v tem nezvestem svetu.*

Naše vera bo morda preizkušana, da bomo zaupali Božji zvestobi.

BERILO:

Mal 3,13–18

Tedaj so govorili tisti, ki se bojijo GOSPODA, vsak s svojim bližnjim, GOSPOD pa je prisluhnil in slišal.

Mal 3,16

Jezen Bog?

Ko sem na fakulteti študirala grško in rimsko mitologijo, sem bila presenečena, kako muhasti in hitre jeze so bili mitološki bogovi v zgodbah. Ljudje, ki so bili deležni njihove jeze, so imeli uničeno življenje, včasih iz trenutne muhe. Hitro sem se začela posmehovati in se spraševati, kako je lahko sploh kdo verjel v takšne bogove. Potem pa sem se vprašala: *Ali je moj pogled na Boga, ki dejansko obstaja, zelo drugačen? Ali ne gledam nanj kot na nekoga, ki se hitro razjezi, kadar dvomim vanj?* Žal je tako.

Zato cenim Mojzesovo prošnjo Bogu: »Pokaži mi, prosim, svoje veličastvo« (2 Mz 33,18). Ker je bil izbran, da bo vodil veliko skupino ljudi, ki se je pogosto pritoževala nad njim, je Mojzes želel vedeti, da mu bo Bog zares pomagal pri tej veliki nalogi. Mojzesova prošnja je bila nagrajena s prikazom Božjega veličastva. Bog je povedal Mojzesu svoje ime in lastnosti. On je »usmiljen in milostljiv Bog, počasen v jezi in bogat v dobroti in zvestobi« (34,6). Ta vrstica me je spomnila, da Bog ni impulziven in da ne udari nenadoma v jezi. To je pomirjajoče, še posebno ko premišljam o trenutkih, ko sem jaz izbruhnila nad njim v jezi ali nepotrpežljivosti. Poleg tega nenehno deluje, da bi me naredil bolj podobno njemu.

Boga in njegovo veličastvo lahko vidimo v njegovi potrpežljivosti z nami, spodbudni besedi prijatelja, v čudovitem sončnem zahodu ali – še najboljše – v šepetanju Svetega Duha v naši notranjosti. 🌿

LINDA WASHINGTON

- *Oče Bog, hvaležna sem, da si vedno usmiljen, odpuščajoč in zvest.*

Čeprav se mi pogosto spreminjamo, se Bog nikoli ne.

BERILO:

2 Mz 33,18–19; 34,1–7

**GOSPOD,
GOSPOD, usmiljen
in milostljiv Bog,
počasen v jezi in
bogat v dobroti in
zvestobi.** 2 Mz 34,6

Poznati in ljubiti

Da moj Jezus ljubi me, vem iz svoje Biblije« je sporočilo ene izmed najbolj trajnih krščanskih pesmi, še posebno za otroke. To pesem je napisala Anna B. Warner na začetku 19. stol. in besedilo nežno potrjuje naš odnos z njim – ljubljeni smo.

Nekdo je dal moji ženi ploščico za naš dom, na kateri je zanimiva besedna igra. Pravi: »Jezus me *pozna*, to *ljubim*.« To daje drugačen pogled na naš odnos z njim – pozna nas.

V starem Izraelu se je pravi pastir razlikoval od najetega delavca po tem, da je ljubil in poznal ovce. Pastir je preživel toliko časa s svojimi ovci, da je razvil vedno prisotno skrb za ovce in njihovo globoko poznavanje. Nič čudnega, da Jezus pravi svojim: »Jaz sem dobri pastir in poznam svoje in moje poznajo mene ... Moje ovce poslušajo moj glas; jaz jih poznam in hodijo za menoj« (JN 10,14.27).

Pozna nas in nas ljubi! Zaupamo lahko Jezusovim namenom za nas in počivamo v obljubi, da bo skrbel za nas, ker njegov Oče »ve, česa potrebujete, preden ga prosite« (MT 6,8). Ko se danes spopadate z vzponi in padci v življenju, imejte mir. Pastir vašega srca vas pozna in ljubi.

BILL CROWDER

● *Dragi Gospod, hvala ti, da me tako nežno ljubiš in skrbiš zame. Pomagaj mi, da ti bom zaupal na vseh področjih življenja.*

Pravi čudež – če samo pomislim, da me Jezus ljubi!

BERILO:
Jn 10,7–16

**Moje ovce
poslušajo moj glas;
jaz jih poznam in
hodijo za menoj.**

Jn 10,27

Stremljenje k enotnosti

Ko sem odraščal v 50. letih 20. stol., se nisem nikoli spraševal o rasizmu in segregaciji, ki sta prevevala vsakodnevno življenje v mestu, kjer sem živel. V šolah, restavracijah, na javnem prevozu in v soseskah so bili ljudje z različno barvo kože ločeni. Moj odnos se je spremenil leta 1968, ko sem se udeležil osnovnega usposabljanja za ameriško vojsko. Naša družba je vključevala mladeniče iz mnogih različnih kulturnih skupin. Kmalu smo se naučili, da se moramo razumeti in sprejemati drug drugega, sodelovati in izpolniti svoje poslanstvo. Ko je Pavel pisal cerkvi v Kolosah v 1. stol., se je dobro zavedal različnosti njenih članov. Spomnil jih je: »Kjer je to, ni več ne Grka ne Juda, ne obrezanega ne neobrezanega, ne barbara ne Skita, ne sužnja ne svobodnega, ampak vse in v vseh je Kristus« (KOL 3,11). V skupini, kjer bi površinske in tudi globlje razlike zlahka ločile ljudi, jih je Pavel spodbujal: »... si torej oblecite čim globlje usmiljenje, dobrotljivost, ponižnost, krotkost, potrpežljivost« (V. 12). Nad vsemi temi krepostmi pa jim je naročil, naj si oblečejo ljubezen, »ki je vez popolnosti« (V. 14).

Prenašanje teh načel v prakso je pogosto delo v teku, ampak Jezus nas kliče k temu. Kar imamo kot kristjani skupnega, je naša ljubezen do njega. Na tej osnovi si prizadevamo za razumevanje, mir in enotnost kot člani Kristusovega telesa.

Sredi naše čudovite različnosti si prizadevamo za še večjo enotnost v Kristusu.

DAVID MCCASLAND

● *Gospod, združil si nas po veri v svojega Sina, Jezusa Kristusa. Združi naša srca v ljubezni, da bomo lahko spodbujali drug drugega in častili tebe.*

Kristusova ljubezen ustvarja enotnost sredi različnosti.

BERILO:
Kol 3,9–17

Kjer je to, ni več ne Grka ne Juda, ne obrezanega ne neobrezanega, ne barbara ne Skita, ne sužnja ne svobodnega, ampak vse in v vseh je Kristus. Kol 3,11

Moč molitve

Nekega dne, ko sem bila globoko zaskrbljena za blaginjo nekoga, ki mi je bil blizu, sem našla spodbudo v starozavezni zgodbi o Samuelu, modrem voditelju Izraelcev. Ko sem brala, kako je Samuel posredoval za Božje ljudstvo, ko so se spopadali s težavami, sem okrepila svojo odločitev, da molim za tistega, ki ga imam rada.

Izraelci so se spopadali z grožnjo Filistejcev, ki so jih pred tem porazili, ker niso zaupali v Boga (GL. 1 SAM 4). Ko so se pokesali za svoj greh, so slišali, da se Filistejci pripravljajo k napadu. Tokrat pa so prosili Samuela, naj še naprej moli za nje (7,8), in Gospod je jasno odgovoril, ko je zmedel sovražnike (v. 10). Čeprav so bili Filistejci morda močnejši od Izraelcev, je bil Gospod najmočnejši izmed vseh.

Ko trpimo zaradi težav tistih, ki jih imamo radi, in se bojimo, da se situacija ne bo spremenila, smo morda v skušnjavi, da bi verjeli, da Gospod ne bo ukrepal. Vendar ne bi smeli nikoli podcenjevati moči molitve, saj naš ljubeči Bog sliši naše molitve. Ne vemo, kako se bo odzval na naše prošnje, vemo pa, da kot naš Oče hrepeni po tem, da bi sprejeli njegovo ljubezen in da bi zaupali v njegovo zvestobo.

Ali imate nekoga, za katerega lahko danes molite?

AMY BOUCHER PYE

● *Oče Bog, navdušen sem nad tem, kako slišiš moje molitve in odgovarjaš nanje. Okrepi mojo vero, da bom vedno verjel v tvojo dobroto in ljubezen. Zaupajte nam svojo molitveno prošnjo ali molite za druge na ourdailybread.org/prayer.*

Bog nas sliši, ko molimo.

BERILO:

1 Sam 7,7–14

Nikar ne umolkni, kliči za nas h GOSPODU, našemu Bogu, da nas reši. 1 Sam 7,8

Hvaležnost

Ali bi radi gojili večji občutek hvaležnosti? George Herbert, britanski pesnik iz 17. stoletja, spodbuja bralce k temu cilju v svoji pesmi »[Hvaležnost]«: »Ti, ki si mi dal toliko stvari, mi daj še eno – hvaležno srce.«

Herbert je spoznal, da je edino, kar potrebuje, da bi bil hvaležen, preprosto zavedanje blagoslovov, ki mu jih je Bog že dal.

Sveto pismo pravi v Rim 11,36, da je Jezus Kristus vir vseh blagoslovov: »Kajti iz njega, po njem in zanj je vse.« »Vse« vključuje tako ekstravagantne kot vsakdanje darove v našem življenju. Vse, kar dobimo v življenju, prihaja neposredno od našega nebeškega Očeta (JAK 1,17) in rad nam daje te darove iz svoje ljubezni do nas.

Da bi razširila svoje zavedanje Božjih blagoslovov v svojem življenju, se učim gojiti srce, ki priznava vir vseh radosti, ki jih doživljam vsak dan, še posebej tistih, ki jih imam pogosto za samoumevne. Danes so te vključevale sveže jutro za tek, pričakovanje večera s prijatelji, polno shrambo, da sem lahko s hčerami pripravila zajtrk, lepoto sveta, ki ga opazujem skozi okno, in vonj po sveži kavi.

Kaj je za vas »toliko stvari«, ki vam jih je Bog že dal? Če odpremo oči za blagoslove, nam bo to pomagalo razviti hvaležno srce. 🌿

LISA SAMRA

● *Vzemite si nekaj minut in se zahvalite Bogu za nekaj, kar vam pride na misel v tem trenutku. Poskušajte delati tako tudi čez dan.*

Naš vsakdanji kruh izraža dobrodošlico avtorici Lisi Samra! Spoznajte Liso in vse naše avtorje na odb.org/all-authors.

Ko pomislite na vse, kar je dobro, se zahvalite Bogu.

BERILO:

Rim 11,33–36

Kajti iz njega, po njem in zanj je vse.

Rim 11,36

Spopadanje z zamudo

Izpad globalnega računalniškega sistema povzroča številne odpovedi letov, zaradi česar sto tisoči potnikov obtičijo na letališčih. V zimskih viharjih številne avtomobilske nesreče zaprejo avtoceste. Človeku, ki je obljubil, da bo »takoj« poslal odgovor, to ne uspe. Zamude pogosto povzročajo jezo in razočaranje, vendar imamo kot kristjani privilegij, da se obrnemo na Jezusa za pomoč.

Eden izmed velikih svetopisemskih zgledov potrpežljivosti je Jožef, ki so ga ljubosumni bratje prodali trgovcem s sužnji, delodajalčeva žena ga je po krivem obtožila, tako da so ga v Egiptu zaprli. Ko je bil Jožef v ječi, je bil Gospod z njim (GL. 1 MZ 39,20–21). Čez več let, potem ko je Jožef razložil faraonove sanje, je postal drugi po pomembnosti v Egiptu (POGL. 41).

Najbolj nenavaden sad njegove potrpežljivosti pa se je zgodil, ko so prišli bratje, da bi kupili žito v času lakote. »Jaz sem Jožef, vaš brat, ki ste ga prodali v Egipt,« jim je rekel. »Toda zdaj se nikar ne žalostite in si ne očitajte, da ste me prodali sem! Kajti Bog me je poslal pred vami, da vas ohrani pri življenju. ... Tako me torej niste vi poslali sem, temveč Bog« (45,4–5.8).

V vseh zamudah, kratkih ali dolgih, si prizadevajmo, da bi kot Jožef pridobili potrpežljivost, pravo perspektivo in mir, ko zaupamo v Gospoda.

DAVID MCCASLAND

● *Oče v nebesih, naj v vseh zamudah zaupamo tvoji zvesti roki, ki nas vodi, in izkušamo tvojo prisotnost ob nas v vsaki situaciji.*

Zaupanje v Boga nam omogoča, da potrpežljivo živimo svojo vero.

Po moči Duha

Kaj storite, ko je na vaši poti gora? Zgodba Dashratha Manjhija nas lahko navdihne. Ko mu je umrla žena, ker je ni mogel pripeljati v bolnišnico, da bi dobila nujno zdravstveno oskrbo, je Manjhi storil, kar se je zdelo nemogoče. Dvaindvajset let je klesal ogromno vrzel v goro, da bi lahko drugi vaščani prišli do krajevne bolnišnice, kjer bi dobili potrebno zdravstveno oskrbo. Preden je umrl, mu je indijska vlada izrekla priznanje za njegov dosežek.

Obnova templja se je morala zdeti nemogoča Zerubabelu, enemu izmed voditeljev Izraelcev, ki so se vrnili iz izgnanstva. Ljudje so bili malodušni, njihovi sovražniki so jim nasprotovali in niso imeli sredstev niti velike vojske. Ampak Bog je poslal Zaharija, da opomni Zerubabela, da bo za nalogo potrebno nekaj močnejšega kot vojaška moč, moč posameznika ali človeški viri. Potrebna bo moč Duha (ZAH 4,6). Z zagotovilom božanske pomoči je Zerubabel zaupal, da bo Bog zravnal vsako goro težave, ki je stala na poti do obnove templja in obnove skupnosti (v. 7).

Kaj storimo, kadar je pred nami »gora«? Imamo dve možnosti. Zanesemo se lahko na svojo moč ali pa zaupamo moči Duha. Ko zaupamo njegovi moči, bo zravnal goro ali pa nam dal moč in vztrajnost, da splezamo preko nje. MARVIN WILLIAMS

● *Kakšne gore – težke situacije – so na vaši poti v tem trenutku? Kaj boste storili ta teden, da bi molili tako, da sprostite moč Svetega Duha v svojem življenju?*

Zaupajte nam na [Facebook.org/ourdailybread](https://www.facebook.org/ourdailybread).

Človeška moč ni primerna za izpolnjevanje Božjih namenov.

BERILO:

Zah 4,1–7

Kdo si ti, velika gora? Pred Zerubabélom postaneš ravnina.

Zah 4,7

Moja pomoč!

Ze desetletja znani zbor *Brooklyn Tabernacle Choir* blagoslavlja množice s svojimi duhovnimi pesmimi, ki osvežijo dušo. En primer je njihov posnetek iz Ps 121 z naslovom »Moja pomoč«.

Ps 121 se začne z osebno izpovedjo vere v Gospoda, ki je priklical vse stvari v obstoj in je bil vir psalmistove pomoči (v. 1–2). Kaj je to pomenilo? Stabilnost (v. 3), nenehno skrb (v. 3–4), stalno prisotnost in zaščito (v. 5–6) in ohranitev pred vsemi vrstami zla sedaj in za večnost (v. 7–8).

Božje ljudstvo je jemalo besede iz Svetega pisma in se skozi čas v pesmih istovetilo z Gospodom kot virom svoje »moči«. Moja izkušnja čaščenja vključuje povzdigovanje mojega glasu z drugimi, ki so peli čustveno izvedbo pesmi Charlesa Wesleyja: »Oče, k tebi stegujem svoje roke, druge pomoči ne poznam; če se ti odtegneš od mene, gorje, le kam naj grem.« Veliki reformator Martin Luther je imel prav, ko je zapisal besede: »Grad trden je Gospod, naš Bog, in naš zaščitnik v času stisk, ki nam pretijo.«

Ali se počutite osamljeni, pozabljeni, zapuščeni, zmedeni? Premišlujte o besedilu Ps 121. Dovolite, da vam te besede napolnijo dušo z vero in pogumom. Niste sami, zato ne skušajte živeti življenja sami. Raje se veselite zemeljske in večne skrbi Boga, kot je prikazana v življenju, smrti, vstajenju in vnebohodu Gospoda Jezusa Kristusa. Ne glede na to, kakšni bodo naslednji koraki, jih naredite z njegovo pomočjo. ARTHUR JACKSON

● *Oče, kako hvaležni smo, da nas Sveto pismo in pesem spominja, da si ti naš vir moči. Pomagaj mi, da tega ne bom pozabil.*

Stvarnik vesolja je pomočnik Božjega ljudstva!

BERILO:
Ps 121

Moja pomoč je od GOSPODA, ki je naredil nebo in zemljo. Ps 121,2

Obljube, obljube

Z najmlajšo hčerko imava igro, ki jo imenujemo »Ščipanje«. Ko gre po stopnicah navzgor, jo lovim in jo skušam rahlo uščipniti. Pravila so taka, da jo lahko uščipnem (zelo nežno, seveda!) samo, ko je na stopnicah. Ko pride na vrh, je na varnem. Včasih pa ni razpoložena za igro. In če ji sledim po stopnicah, strogo reče: »Nič ščipanja!« Jaz pa ji odgovorim: »Nič ščipanja. *Obljubim.*«

Morda se ta obljuba zdi nekaj majhnega. Toda ko *storim*, kar sem rekel, hči začne razumeti nekaj o mojem značaju. Izkuša mojo doslednost. Ve, da je moja beseda trdna, da mi lahko zaupa. Izpolniti takšno obljubo je nekaj majhnega. Toda obljube – oz. njihovo izpolnjevanje – so lepilo odnosov. Položijo temelj ljubezni in zaupanja.

Mislil sem, da je to mislil Peter, ko je pisal, da nam Božje obljube omogočajo, da bi »postali deležni božanske narave« (2 PT 1,4). Ko primemo Boga za njegovo besedo in mu zaupamo, kar pravi o sebi in o nas, se srečamo z njegovim srcem do nas. To mu da priložnost, da razodene svojo zvestobo, ko počivamo v tem, kar pravi, da je res. Hvaležen sem, da Sveto pismo kar kipi od njegovih obljub, teh konkretnih opomnikov, da »njegovo usmiljenje ni prenehalo. Nova je [dobrota] vsako jutro« (ŽAL 3,22–23).

ADAM HOLZ

● *Gospod, najlepša hvala za tvoje »dragocene in največje obljube«. Pomagaj nam spoznati in počivati v tem, kar praviš, da je res, da bi lahko v polnosti izkusili tvojo nežno dobroto.*

BERILO:
2 Pt 1,1–9

Po njiju nam je podaril tiste dragocene in največje obljube, da bi po teh postali deležni božanske narave. 2 Pt 1,4

Božja beseda za nas nam razodeva njegovo srce do nas.

Gre za odnos

Regina se je peljala domov iz službe malodušna in utrujena. Dan se je začel s tragično novico prijateljice, potem je šel še na slabše na sestankih s sodelavci, ki niso hoteli delati z nobeno njeno idejo. Ko se je Regina pogovarjala z Gospodom, si je mislila, da bi bilo najbolje, da odloži stres dneva in preseneti starejšo prijateljico z obiskom v domu za starejše občane. Njena volja se je izboljšala, ko ji je Maria povedala, kako dober je Gospod z njo. Rekla je: »Tukaj imam svojo posteljo in stol, tri obroke na dan in pomoč sester. Včasih pa mi Bog pošlje ptička kardinala na okno, ker ve, da jih imam rada, on pa ima rad mene.«

Odnos. Gledišče. Kakor pravi pregovor: »Življenje je 10 odstotkov tega, kar se nam zgodi, in 90 odstotkov tega, kako se odzovemo na to.« Ljudje, ki jim je Jakob pisal, so bili razkropljeni zaradi preganjanja in prosil jih je, naj premislijo o svojem pogledu na težave. Izzval jih je z naslednjimi besedami: »Kadar pridete v razne preizkušnje, imejte to za čisto veselje« (JAK 1,2).

Vsak izmed nas je na svoji poti učenja zaupanja Bogu v težkih okoliščinah. Takšen pogled, poln veselja, o katerem je govoril Jakob, pride, ko se naučimo videti, da lahko Bog uporabi bitke, da razvija zrelost v naši veri.

ANNE CETAS

● *Gospod, prosim, spremeni moj odnos do težkih časov. Razvijaj veselje, vztrajnost in zrelost v meni.*

Bog lahko razvije obdobje rasti iz našega obdobja srčne bolečine.

»Da« ljubezni

Carissa je 21. avgusta 2016 objavila slike poplav v Louisiani v družbenih medijih. Naslednje jutro je objavila sporočilo nekoga s poplavljenega območja, ki je prosil za pomoč. Pet ur po tem je s svojim možem Bobbyjem poslala sporočilo drugim, naj se ji pridružijo na 1600 km dolgi poti na pomoč. Manj kot 24 ur kasneje je bilo na poti 13 ljudi, da bi pomagali tistim, katerih domovi so bili hudo poškodovani.

Kaj motivira ljudi, da izpustijo vse iz rok in se vozijo 17 ur, da bi premikali aparate, opravljali rušilna dela in dajali upanje na kraju, kjer niso bili še nikoli? To je ljubezen.

Premišljuje o vrstici, ki jo je objavila skupaj s klicem na pomoč: »Izroči svojo pot GOSPODU, zaupaj vanj, in on bo storil« (PS 37,5). To še zlasti velja, ko se odzovemo Božjemu klicu na pomoč. Apostol Janez je rekel: »Kako more Božja ljubezen ostati v človeku, ki ... vidi, da je brat v pomanjkanju, pa zapira svoje srce pred njim?« (1 JN 3,17). Mogoče je to strašljiva naloga, vendar imamo Božjo obljubo, da nam bo pomagal, ko »delamo, kar mu je všeč« (V. 22).

Ko se pojavi potreba, lahko častimo Boga tako, da se odzovemo z »da« ljubezni temu, kar čutimo, da nas prosi, naj storimo za druge. 🌱

DAVE BRANON

● *Gospod, prosim, odpri nam oči za potrebe drugih, odpri naše srce za te ljudi in odpri naše roke, da lahko pomagamo v času stiske.*

Božjo ljubezen kažemo, ko smo pripravljeni pomagati drugim; njegovo moč kažemo, ko sprejmemo nalogo, ki nam jo daje.

BERILO:

1 Jn 3,16–24

Ne ljubimo z besedo, tudi ne z jezikom, ampak v dejanju in resnici.

1 Jn 3,18

Bog življenja

Pred nekaj zimami je moj domači kraj izkusil nenavadno dolgo obdobje zelo nizkih temperatur, ki so se končno umaknile toplejšemu spomladanskemu vremenu. Dva tedna zapovrstjo so bile zunanje temperature veliko pod ničlo (-20 °C).

Neko posebej mrzlo jutro je zvok ščebetajočih ptic prekinil tišino noči. Ducate, če ne stotine jih je pelo iz vsega srca. Če ne bi vedel, da to ni res, bi lahko prisegel, da so mala bitja klicala k Stvarniku, naj ogreje zemljo!

Strokovnjaki za ptice pravijo, da številne ptičje pesmi, ki jih slišimo ob poznih zimskih jutrih, prepevajo večinoma samčki, ki skušajo pritegniti tovariše in se polastiti njihovega ozemlja. Njihovo ščebetanje me spominja, da je Bog tako uglasil svoje stvarstvo, da ohranja in pospešuje življenje – ker je on Bog življenja.

V psalmu, ki se čudi Božji cvetoči zemlji, avtor začne tako: »Slávi, moja duša, GOSPODA« (PS 104,1). Potem nadaljuje: »Ob njih [vodah] prebivajo ptice pod nebom, izmed vej se oglašajo« (V. 12).

Od pojočih in gnezdečih ptic do ogromnega oceana, »tam so plazilci brez števila, majhne in velike živali« (V. 25), vidimo razloge, da slavimo Stvarnika za njegov trud, da zagotovi, da bodo vsa živa bitja uspevala. 🌿

JEFF OLSON

● *Zahvalite se Bogu za svet, ki ga je ustvaril. Naštejte dele njegovega stvarstva, v katerih še posebej uživete. Zahvalite se mu zanje, za vsakega posebej.*

On je obstajal pred vsemi stvarmi in v njem je utemeljeno vse. Kol 1,17

BERILO:

Ps 104,1–12, 24–30

GOSPOD, moj Bog, zelo si velik, veličastvo in sijaj si oblekel. Ps 104,1

Pravo upanje

Pred kratkim sem obiskal *Empire State Building* s prijateljem. Vrsta se je zdela kratka – samo po ulici in okrog vogala. Ko pa sva vstopila v stavbo, sva odkrila, da se vrsta razteza skozi preddverje, po stopnicah navzgor in še v en prostor. Vsak novi zavoje je odkril še večjo razdaljo, ki sva jo morala premagati.

Atraksije in tematski parki skrbno vodijo množice, da bi se vrste zdele krajše. Toda razočaranje lahko preži »tik za vogalom«.

Včasih so razočaranja v življenju veliko hujša. Ne dobimo službe, na katero smo upali; prijatelji, na katere smo se zanašali, nas pustijo na cedilu; romantični odnos, po katerem smo hrepeneli, se ne izide. Toda v teh srčnih bolečinah nam Božja beseda govori osvežujočo resnico o našem upanju v njem. Apostol Pavel je napisal: »... da stiska rodi potrpljenje, potrpljenje preizkušnost, preizkušnost upanje. Upanje pa ne osramoti [ali ne razočara], ker je Božja ljubezen izlita v naša srca po Svetem Duhu, ki nam je bil dan« (RIM 5,3–5).

Ko položimo svoje zaupanje vanj, nam Bog po Svetem Duhu šepeta resnico, da smo brezpogojno ljubljene in da bomo nekega dne z njim – ne glede na ovire, s katerimi se srečujemo. V svetu, ki nas pogosto razočara, je tako dobro vedeti, da nam Bog daje pristno upanje. 🌿

JAMES BANKS

- *Abba, Oče, hvala, da lahko vedno zaupam v tvojo popolno, večno ljubezen.*

V Kristusu ljudje brez upanja najdejo upanje.

BERILO:

Rim 5,1–11

Sam Duh pričuje našemu duhu, da smo Božji otroci.

Rim 8,16

Svet, svet, svet

Čas leti, kadar se zabavaš.« Ta kliše ne temelji na dejstvu, a iz izkušenj se nam zdi resničen.

Ko je življenje prijetno, čas vse prehitro mineva. Če mi daste nalogo, v kateri uživam, ali človeka, v čigar družbi uživam, se zdi čas nepomemben. Moja izkušnje te »resničnosti« mi je dala novo razumevanje prizora, opisanega v Raz 4. Ko sem v preteklosti premišljevala o štirih živih bitjih, ki sedijo okrog Božjega prestola in kar naprej ponavljajo istih nekaj besed, sem si mislila: *Kakšen dolgočasen obstoj!* Nič več ne mislim tako. Razmišljam o prizorih, ki so jim bila priče s svojimi številnimi očmi (v. 8). Premišljuje o pogledu, ki ga imajo s svojega mesta okrog Božjega prestola (v. 6). Razmišljam, kako so navdušena nad Božjo modro in ljubečo naklonjenostjo zemljanom, ki so odtavali. Potem pomislim: *Kakšen boljši odziv bi lahko obstajal? Kaj drugega bi lahko rekli, kot: »Svet, svet, svet«?* Ali je dolgočasno vedno znova ponavljati iste besede? Ne, če si v prisotnosti tistega, ki ga ljubiš. Ne, ko delaš točno to, za kar si bil ustvarjen.

Tako kot štiri bitja smo bili tudi mi ustvarjeni za povečevanje Boga. Naše življenje ne bo nikoli dolgočasno, če usmerimo svojo pozornost nanj in izpolnjujemo ta namen. 🌿

JULIE ACKERMAN LINK

● *Sveti, sveti, sveti! Bog vsemogočni! Tebi vsako jutro napev moj naj doni. Sveti, sveti, sveti! Vzvišeni in silni, pribežališče varno meni si! Reginald Heber [PGNP] Avtorica tega članka, Julie, zdaj časti svojega Gospoda v nebesih.*

Srce v sozvočju z Bogom si ne more kaj, da ne bi slavilo Boga.

BERILO:
Raz 4

Brez prenehanja so govorila noč in dan: »Svet, svet, svet, Gospod Bog, vladar vsega, ki je bil, ki je in ki pride!« Raz 4,8

Zadnja beseda

Nekega dne je na univerzitetnem predavanju filozofije neki študent dal podžigajoče pripombe o profesorjevih pogledih. Na presenečenje drugih študentov se mu je učitelj zahvalil in šel naprej k drugi pripombi. Ko so ga kasneje vprašali, zakaj se ni odzval študentu, je rekel: »Vadim disciplino, da mi ni treba imeti zadnje besede.«

Ta učitelj je ljubil in častil Boga ter želel utelesiti ponižnega duha, ko je odražal to ljubezen. Njegove besede me spominjajo na drugega učitelja – tistega od davno, ki je napisal knjigo Pridigar. Čeprav ni govoril o tem, kako se odzvati jeznemu človeku, je rekel, da ko se približamo Gospodu, bi morali varovati svoje korake ter se približati, da bi poslušali, namesto da bi bili hitri s svojimi usti in prenagljeni v svojem srcu. Če delamo tako, priznavamo, da je Bog Gospod in mi smo tisti, ki nas je ustvaril (PRD 5,1).

Kako pristopate k Bogu? Če čutite, da vaš odnos potrebuje spremembo, zakaj ne bi preživeli nekaj časa v premišljevanju o veličastju in veličini Gospoda? Ko premišljujemo o njegovi neskončni modrosti, moči in prisotnosti, se lahko samo čudimo njegovi prekipevajoči se ljubezni do nas. S to držo ponižnosti tudi nam ni treba imeti zadnje besede. 🙏

AMY BOUCHER PYE

● *Gospod Bog, želim te častiti in se prikloniti pred teboj v tišini. Nauči me, kako moliti in kako poslušati.*

Skrbno izbrane besede častijo Boga.

BERILO:

Prd 5,1–6

Ne bodi prehter s svojimi usti, tvoje srce naj se ne prenagli. Prd 5,2

Veselje

Hitro se približujem novemu obdobju – »zimi« starosti – vendar še nisem tam. Čeprav leta hitro minevajo in bi jih včasih rada zaustavila, imam veselje, ki me ohranja. Gospod mi da vsak novi dan. Skupaj s psalmistom lahko rečem: »Dobro je zahvaljevati se GOSPODU, ... oznanjati zjutraj tvojo dobroto, tvojo zvestobo ponoči« (PS 92,2–3).

Čeprav ima moje življenje svoje boje in me včasih preplavijo bolečine in težave drugih, mi Bog omogoča, da se pridružim psalmistu ter »nad deli [Božjih] rok vriskam« (V. 5). Veselje za dane blagoslove, družino, prijatelje in zadovoljujoče delo.

Veselje zaradi Božjega čudovitega stvarstva in njegove navdihnjene besede. Veselje, ker nas Jezus tako zelo ljubi, da je umrl za naše grehe. In veselje, ker nam je dal Duha, *vir pravega veselja* (RIM 15,13). Zaradi Gospoda lahko kristjani »[poganjajo] kakor palma, ... Še v starosti rodijo sadove« (PS 92,13–15).

Kakšni sadovi so to? Ne glede na naše okoliščine ali obdobje življenja smo zgled njegove ljubezni z življenjem, kakršnega živimo, in besedami, ki jih govorimo. Obstaja veselje v poznavanju Gospoda in življenju zanj ter pripovedovanju drugim o njem.

ALYSON KIEDA

- *Dragi Gospod, hvala ti za veselje, ki je naše po Duhu.*

Bog je tisti, ki daje veselje.

BERILO:

Ps 92

**... nad deli tvojih
rok vriskam.** Ps 92,5

Kot otročiček

Nekega večera pred mnogimi leti, potem ko je moja žena molila večerno molitev z najino dvoletno hčerko, jo je ta presenetila z vprašanjem: »Mami, kje je Jezus?«
Luann je odgovorila: »Jezus je v nebesih in vsepovsod, prav tu z nama. Lahko je v tvojem srcu, če ga prosiš, naj pride vanj.«

»Rada bi, da bi bil Jezus v mojem srcu.«

»Enkrat v teh dneh ga lahko prosiš.«

»Zdaj bi ga rada prosila, naj bo v mojem srcu.«

Tako je najina deklica rekla: »Jezus, prosim, pridi v moje srce in bodi z menoj.« To je bil začetek njene poti vere z njim.

Ko so Jezusa njegovi učenci vprašali, kdo je največji v nebeškem kraljestvu, je poklical otročiča k sebi (MT 18,1–2). »Če se ne spreobrnete in ne postanete kakor otroci,« je rekel Jezus, »nikakor ne pridete v nebeško kraljestvo! ... kdor sprejme enega takega otroka v mojem imenu, mene sprejme« (V. 3–5).

Skozi Jezusove oči lahko vidimo zaupljivega otroka kot zgled vere. Naročeno nam je, naj sprejmemo vse, ki odprejo svoje srce zanj. »Pustite otroke in ne branite jim priti k meni,« je rekel Jezus, »kajti takšnih je nebeško kraljestvo« (19,14).

DAVID MCCASLAND

● *Gospod Jezus, hvala, da nas kličeš, naj hodimo za teboj z zaupljivo vero otroka.*

Pomagajte otrokom v svojem življenju spoznati Jezusa. Seznanite jih s knjižico Naš vsakdanji kruh za otroke na dhp.org/kids.

Naša vera v Jezusa bi morala biti takšna kot vera zaupljivega otroka.

BERILO:

Mt 18,1–5; 19,13–14

Če se ne spreobrnete in ne postanete kakor otroci, nikakor ne pridete v nebeško kraljestvo! Mt 18,3

Zmožen in dosegljiv

Moj mož je bil v službi, ko sem izvedela, da je moja mama zbolela za rakom. Pustila sem mu sporočilo in klicala prijatelje in družino. Nihče ni bil dosegljiv. S tresočimi rokami sem si pokrila obraz in zahlipala: »Pomagaj mi, Gospod.« Zagotovilo, da je Bog z menoj, me je tolažilo v teh trenutkih, ko sem se počutila povsem sama. Zahvalila sem se Gospodu, ko je prišel moj mož domov in je začela prihajati podpora prijateljev in družine. Še vedno pa je pomirjajoče zavedanje Božje prisotnosti, ki sem jo občutila v tistih prvih urah samotnega žalovanja, potrdilo, da je Bog z veseljem in zvesto dosegljiv, kjer koli in kadar koli potrebujem pomoč. V Ps 46 psalmist pravi, da je Bog naše »zatočišče in moč, pomoč v stiskah, vedno navzoča« (v. 2). Ko se nam zdi, kot da smo obkroženi z zmedo ali da se vse okoli nas, za kar smo mislili, da je stabilno, podira, se nam ni treba bati (v. 3–4). Bog se ne obotavlja (v. 5–8). Njegova moč je očitna in učinkovita (v. 9–10). Naš večni Bog, ki nas ohranja, nam daje zaupanje v njegov nespremenljivi značaj (v. 11). Gospod, naša varna trdnjava, za vedno ostaja z nami (v. 12).

Bog je ustvaril svoje učence, da bi z molitvijo podpirali in spodbujali drug drugega. Potrjuje pa tudi, da je vedno zmožen in dosegljiv. Ko kličemo Boga, mu lahko zaupamo, da bo izpolnil svoje obljube, da bo poskrbel za nas. Tolažil nas bo po svojem ljudstvu, prav tako pa tudi s svojo osebno prisotnostjo.

XOCHITL DIXON

- *Gospod, hvala za zagotovilo, da si vedno dosegljiv, ker si vedno z nami.*

Bog je vedno zmožen in dosegljiv, da nam pomaga.

Bel kot sneg

Prejšnji december smo z družino odšli v gore. Vse življenje smo živeli v tropskem podnebju, zato smo lahko prvič videli sneg v vsem veličastju. Ko smo premišljevali o belem plašču, ki je prekrival polja, je moj mož navedel vrstico iz Izaija: »Če so vaši grehi rdeči kakor škrlat, bodo beli kakor sneg« (Iz 1,18).

Potem ko je najina triletna hčerka spraševala, kaj pomeni škrlat, je še vprašala: »Ali je rdeča barva slaba?« Ve, da so grehi stvari, ki niso všeč Bogu, vendar ta vrstica ne govori o barvah. Prerok je opisoval živo rdečo barvo, ki jo dobijo iz jajčec majhnih žuželk. Oblačila dvakrat potopijo v to živo rdečo, zato da se barva obdrži. Niti dež niti pranje je ne moreta odstraniti. Greh je temu podoben. Noben človeški trud ga ne more odvzeti. Ukoreninjen je v srcu.

Samo Bog lahko očisti srce greha. Ko smo gledali gore, smo občudovali čisto belino, ki je drgnjenje in beljenje kosa blaga, obarvanega škrlatno, ne more doseči. Če upoštevamo Petrovo učenje: »Spreobrnite se torej in pokesajte, da se vam izbrišejo grehi« (APD 3,19), nam Bog odpusti in nam da novo življenje. Samo po Jezusovi žrtvi lahko dobimo, česar ne more dati nihče drug – čisto srce. Kako čudovito darilo! 🙌

KEILA OCHOA

BERILO:

Iz 1,16–20

Če so vaši grehi rdeči kakor škrlat, bodo beli kakor sneg. Iz 1,18

- *Oče, hvala, da si nam odpustil grehe, da smo zdaj čisti.*

Ko nam Bog odpusti, nas tudi očisti.